

Mai 2019

La oss forandre Tomora!

Normisjon har fått støtte fra Digni til å starte opp et bistandsprosjekt sammen med den maliske organisasjonen *Ikke reis over havet* (NPPM = *Ne Pars Pas en Mer*). I begynnelsen av mai hadde vi en workshop for å snakke om prosjektet og legge planer for de første aktivitetene. Vi var en sammensatt gjeng på 15 personer fra Normisjon i Norge og Mali, de ansatte i prosjektet, representanter for landsbyen, representanter for kirken og styret i NPPM.

Det var en nyttig uke der vi også fikk utvidet blikket litt. Målet for prosjektet er ikke bare å få ungdom fra å reise, men å gjøre kommunen til et mer attraktivt sted å være ved at *«kommunen er forandret av ungdom som er tilstede, aktive og engasjerte!»*

Vi hadde satt av litt tid til å snakke om jordbruk. De aller fleste i området lever av det de dyrker, og da er det viktig at de bruker nye metoder og nye sorter slik at det de får, ikke bare er nok, men gir et overskudd som belønning for alt arbeidet de legger ned i dyrkingssesongen. Det som skulle være en kjapp innføring ble til en bibeltime. Han som skulle introdusere temaet begynte med Adam og Eva i hagen og hvordan vi er satt til å dyrke og ta vare på jorda. Gjør vi det på en god måte? Det fascinerer meg hvordan kristne og muslimer kan snakke så åpent om Gud og hans vilje. Mye er jo felles. Hele gruppa var enige i at Gud har skapt jorden og oss. Og han har gitt oss et oppdrag som vi utfører dårlig. (Kan også være et interessant tema for en samtale i norske kirker.)

Representantene for NPPM og lokalsamfunnet fikk forhåpentligvis litt mer realistiske oppfatning av hva prosjektet kan bidra med. De ansatte innså et her ligger det mye arbeid foran dem! Makan Diakité er han som tok initiativet til å danne organisasjonen NPPM. Han er i dag leder for prosjektet, og er veldig fornøyd med at vi nå er i gang etter nesten to år med samtaler og planlegging. Det blir virkelig spennende å følge med på videre.

Strategisamling i Senegal

Jeg tok med meg Karen Ekern, og så suste vi 530 km, rett fra den ene workshopen til den andre. Normisjon startet opp arbeid i Senegal i 2014. Siden den gang har det skjedd store endringer. Vi har kommet mer på plass. Misjonærene som er der har installert seg og fått gode kontakter. Det er på tide å revidere strategien og få til noe som setter retning ut fra der vi er nå.

Team Senegal (familien Amlie fra Normisjon + familien Haaland fra Ungdom i Oppdrag + to ettåringer) hadde allerede arbeidet en del med strategi. Nå hadde vi to dager hvor vi sammen kunne komme enda lenger mot et dokument. Målet er jo ikke bare å få på plass et papir, men noe som kan gi retning for arbeidet for flere år framover. Det er spennende å få være med på å stake ut en kurs for et nytt arbeid. Og jeg blir veldig glad av å være sammen med *Team Senegal*. De er skikkelig flotte folk!

17.mai feiring

Her i Mali er det merkelig nok få som stopper opp ved datoen 17.mai. Jeg har kanskje neglisjert datoen litt selv, men nå har ting endret seg. Vi har fått norsk ambassade i Mali, som vet å markere dagen ordentlig. De er rett og slett skikkelig gode på fest! I tillegg landet rundt 60 norske soldater i Bamako i begynnelsen av mai. Så nå kunne vi skikkelig feire.

Dagen begynte med lunsj i den norske militærleiren "Bifrost". Her skulle jeg hatt med bilde av lunsjen, men jeg var alt for satt ut og alt for opptatt med å spise. De skryter av å ha den beste kantinen i Vest-Afrika, og uten at jeg har prøvd så mange andre, så er jeg ganske sikker på at det er sant.

Det blir ikke noe ordentlig 17. mai uten tog. Egentlig synes jeg det er ganske pinlig å gå i tog i utlandet. Men det er noe med det, når man har ordentlig militærkorps og går sammen med en gjeng militære og man marsjerer inne på et avstengt område, så var det helt greit. Både ambassadøren og fruene gikk i bunad. Der jeg stod i min sommerkjole og kjente svetten renne i strie strømmer, kunne jeg ikke annet enn å bli imponert over innsatsen for fedrelandet.

På kvelden var det mottakelse på den norske ambassaden. Det var ordentlig fest med over 200 gjester. Det var avsynging av både den maliske og den norske nasjonalsangen, taler fra ambassadøren og en malisk minister, oppvisning i hallingdans (!) og god stemning. Jeg blir ofte litt flau over floskler som *frihet* og *solidaritet*. Men å feire grunnlovsdagen i et land som mangler så mye av det vi tar for gitt gjør meg både stolt og takknemlig. (Mer fra 17. mai finner du på bloggen min: [Lenke til :Glimt fra 17.mai i mali](#))

Kvinnedag

Forrige lørdag inviterte menigheten til kvinnedag. Og de inviterte meg til å stå for hele undervisningen. Dagen skulle begynne klokka ni, men pastoren sa at jeg nok ikke behøvde å komme før en time senere. Selv etter 15 år sitter dette med å respektere tiden fremdeles i meg. Jeg visste av erfaring at det sannsynligvis ikke kom til å dukke opp noen damer før godt over ti, men jeg klarte ikke å komme alt for sent.

Halv ti var jeg på plass og hadde god tid til å se på livet, snakke med de få damene som hadde kommet og vente til

noen bestemte at vi var mange nok. Halv tolv begynte vi. Da hadde ti damer kommet. Vi ble over 20 damer til slutt og alle var storfornøyde med dagen!

Vi leste om Hanna som ble mor til profeten Samuel og diskuterte hva disse tekstene hadde å si oss i dag. Det er så spennende å oppdage bibeltekster med folk fra andre kulturer. Vi ser så ulike ting!

Vi brukte også mye tid på å be for og med hverandre. Jeg føler meg alltid like ydmyk når vi deler bønneemner. Her er noen eksempler:

- Takk for mannen min som nå har sagt at han vil bryte med alkohol og narkotika og ta seg mer av familien. Be om at han må lykkes.
- Be for naboen min. Landsbyen til familien hennes har blitt angrepet. Mange er drept, alt kornet er brent opp og dyrene er stjålet. De ringer til naboen min hele tiden for at hun skal sende dem penger, men hun strever selv med å ha penger nok til mat hver dag.
- Be for barnebarnet mitt som var syk da jeg gikk hjemmefra. Datteren min døde i forrige måned. Nå prøver vi å ta vare på den lille som bare er noen måneder.
- Be om beskyttelse for meg og ungene mine. Jeg er den eneste kristne i familien og jeg er redd for at naboen skal forgifte meg. Hun har mektige tryllemidler.

Dette er damer som har så utrolig mange utfordringer i livet sitt, som sliter med å få endene til å møtes, som er urolige for fremtiden for ungene sine. Men de har tro til at Gud kan gripe inn. Og de har en ekte glede i sangen og dansen.

Vær med og be for:

- ❖ Oppstart av bistandsprosjekt i Mali. For de ansatte: Makan, Moussa, Oussman og Geir.
- ❖ Be for gode visjoner for arbeidet i Senegal.
- ❖ Be om fred og framtid for Mali.

Varme hilsener,

Therese Glendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontonr: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺